

திருக்குமை வெள்ளி சுதா நியலை

“கார்த்தர் நூகரத்தைக் காக்கவிட்டால் அதைக் காக்கிறவன் கண்விழிப்பது வியர்த்தம் ”

76-ம் புத்தகம் 43-ம் இல. யாழ்ப்பாணம் 1951-ம் ஆண்டு கார்த்திகைமாதம் 1-ந்திகதி வியாழக்கிழமை—பிரதிசதம் 10

ஐந்தாவின் மணிமொழிகள்

(முன்தொடர்ச்சி)

“சத்திரகிக்கிசை செய்தும்
பயன் ஏற்படாது; என்னை
அழைத்துப்போகச் சிக்கிரம்
வருவதாகத் தேவதாயார் சொ
ல்லியிருக்கிறார்” என ஐசிந்தா
சொல்வாள். தேவதாயின்
சத்திகரத் திருநாளன் று அவள்
பாவசங்கீர்த்தனஞ்செய்து திவ்வ
வியநற்கருணை உட்கொண்ட
பின் ஆஸ்பத்திரிக்குப் புறப்
பட்டாள். கண்ணீர் அழுகை
யுடன் மறைந்த யேசுவிடம்
விடைபெற்றுள். நோயாளியை
மடத்துப்பிளைகளுடன் வைத்
திருந்ததற்காக டக்றர்மாரும்,
நேர்ஸ்மாரும் கோதினேகன்னி
யால்திரியைக் கண்டித்துப்பேசி
நார்.

ஆஸ்பத்திரிக்குக் கோதிடே
கண்ணியாஸ்திரியும், இன்னென்று
உபகாரியும் நாள் தொறும்
போய்ச் சிறுமியைப் பார் தது
வந்தனார். அவள்பெற்றேரும்
ஒருமுறைபோய்ப் பார் ததார்
கள். “தேவதாயார் என்னைப்
பார்க்க வந்தார். அவர் என்
னைக் கூட்டிச்செல்ல வரும்நாளை
யும், மணிநேரத்தையும் தொரி
வித்து, என் னை நல்லபிள்ளை
யாய் இருக்கச்சொன்னார்” என
ஐசிந்தா ஒருவரிடம் சொல்லி
ஊசியாவுக்குச் செய்திஎழுதி
அனுப்பினார்.

மாகிமாதம் பத்தாம் நாள் பெரியடக்கற் சத்திரசிகிச்சை செய்தார். நோயாளி மிகப்பலவீனமாய் இருந்தமையால் அவருக்கு மயக்கப்படுக்கு கொடுக்க வில்லை. உடைகளைக் கழற்ற கையில் அவள் வெகுவாய் அழுதாள். இடதுபக்கத்தில் இருவிலான மூட்டுகளை வெட்டினதுத் தார்கள். ஒருக்கையளவு பெரிய காயம் உண்டாயிற்று. காயத்தைக் கட்டும்போது சொல்லமுடியாதவேதனை. ஆனால், பொறுமையாய்ச் சகித்தாள். தாங்களுடையாவிட்டால் “ஓ, என்னல்லதாயே; ஓ, என்னல்லதாயே” என்பாள். “பொறுமையாய் இருக்கவேண்டும், மேராட்சம் சேரும்படி நாம்எல்லோரும் வேதனைப்படவேண்டும்” எனக்கூறித் தன்னையே உற்சாகப் படுத்திக் கொள்வாள். “ஓ, யேசுவே, நான்உம்மை நேசிப்பதினும், பாவிகள் மனங்கிரும்பும்

படியும் எல்லாவற்றையும் உமக்கு ஒப்புக்கொடுக்கிறேன். நீர் அநேகபாவிகளை மனந்திருப்பலாம். ஏனெனில், இது வெகு கடினம்” என்பாள்.

சாக நான்குநாட்களின் முன் அதாவது மாசி 16-ம்கால் திங்கட்சிமுமை தான் படும் பயங்கர வேதனையைப்பற்றி ஞான தத்தாயிடம் கூறினார்கள். பொறுமையாய் இருக்கும்படி ஞானத்தாயிடம் சொல்கையில், “ஞான அம்மா, கேளுங்கள். இனிநான் முறையிடமாட்டேன். தேவதாயார் திரும்பவும் என்னைப்பார்க்கவந்தார். சிக்கிரம் என்னைக் கூப்பிட வருவார். என்வேதனையை அகற்றிவிட்டார்” என ஐசிந்தா கூறினார்கள். அதிலிருந்து அவள் முறையிட்டதில்லை. வேதனையின் குறியும் முகத்தில் காணப்பட

“இம்முறை தேவதாயார் மிக்கதுயரத்துடன் இருந்தார் தமதுதுயரத்தின் காரணத்தையும் தெரிவித்தார். “பெரும்தொகையான ஆத்துமங்களை நரகத்துக்கு இட்டுச்செல்வது சரீரத்தினால் செய்யப்படும் பாவங்களே. சுகபோகங்களை மனிதர் விட்டெடா மிக்கவேண்டும். இதுவரை பாவச்சகதியில் இருந்ததுபோல் இன்னும் பிடிவாதமாய்இருக்கக்கூடாது. யாவரும் அதிகதபசு செய்யவேண்டும்”எனத் தேவதாயார் தெரிவித்தார். “தேவதாயாரைப் பார்க்க விசனமாயிருக்கிறது” என்றும் ஒசிந்தாசூறினாள்.

மாசி 20-ம்நாள் வெள்ளிக்கிழமைமாலை ஆறுமணி. “நான் சாகப்போகிறேன், கடைசித் தேவதிரவிய அனுமானங்களை விரைவேற்றுங்கள்” என ஐசிந்தா கேட்டாள். குருவானவர் எட்டுமணிக்குவந்து பாவசங்கீர்த்தனங்கேட்டபின் மறுநாட்காலை தில்வியநன்மை கொண்டுவருவதாகச் சொன்னார். “நான் சாகப்போகிறேன், தாமதிக்கக்கூடாது” என அவள் கூறினாள். காலைவரை காத்திருக்கலாம்ன அவர்சொல்லிப்பேர்ய்விட்டார். இரவுபத்தறை மணி. ஒருநேர்ஸ்மாத்திரம் அருகிலிருக்க, அமைதியாக ஐசிந்தா உயிர்விட்டாள்.

உன் குருவானவர்

தோமாஸ் போத்தகாழி, பெங்களூர் ஆண்டகை.

(ମୁଣ୍ଡତାଟାରସି)

ஆகையால் ஒவ்வொருக்கிறீல்
தவனும்தன்குருவையும், கோவ
லையும் காப்பாற்றக் கடமைப
பட்டிருக்கின்றன. இக்கடமை
யிற்தவறின் தன்மனச்சாட்சிக்கு
விரோதஞ்செய்கிறன. அதனால்
பாவமாகும். தேர்அலங்கரிப்பது
லும், சுருபங்கள்வாங்குவது லும்
தீபசோடிப்பி லும், வாணவேடி,
கையிலும் பெருஞ்செலவுசெய்து
திருவிழாக்களைக் கொண்டார்கள்
கின்றனர் நம்மிற்கிளர். ஆனால்
குருமாருக்கும், கோவி லுக்கும்
தவறாமல் உதவிசெய்வதென்றாலோ
குருட்டுக்காரணங்களையும்
சாக்குப்போக்குகளையும் சொல்லித்
தங்கள்கடமையை மறந்து
விடுகின்றனர்.

குருமாரைக்காப்பாற்றுவது
கோவில், பள்ளிக்கூடங்களை
கட்டுவதும், தேவாராதனைக்கு
வேண்டிய மற்றவைகளைச் செய்
வதும் மேற்றிராணியாரின் கட
மையேன்று என்னுகிற
கள் இன்னுஞ்சிலர். இவ்வ
வஞ்செசப்ப அவசியமான ஆட
ரக்கணக்கான ரூபாக்கள் மேற்
ரிராணியாருக்கு எங்கிருந்து
வரும்? மேலும், இதுதான்
அவருடைய முக்கியவேலையா
தமதுமேற்றிராசன் ஆன்மசரீ
காரியங்களைக்கவனிப்பதே அவ

களில் கோவிலையும், குருமாறையும் காப்பாற்ற முக்கியத்தவி நூயிறு உண்டிதான். ஆனால் நம்நாட்டிலோ கோவிலுக்குப் போகும் கிறீஸ்தவர்களுள் நூற்றுக்கு 60-இல்லிருந்து 90 பேர் மட்டும் உண்டியைக் கண்டதும் கண்ணேன் முடிக்கொள்ளுகின்றனர். தலையைத் தாழ்த்திக் கொள்ளுகின்றனர். தங்கள் கடமையைச் செய்யத் தவறுகின்றனர்.

அன்புமிக்கமக்களே ! இது
சரியல்ல. பெருந்தவறு. வேத
உதவிக்காக வாரம் ஒருகால்
அனு கொடுப்பதால் நீ ஏழை
யாகமாட்டாய். திண்பண்டங்
களைக்கொடுத்தும், சினிமாக்க
ஞக்கு அனுப்பியும், இன்னும்
பயனற்ற பல விஷயங்களில்
பணத்தைப்பாழாக்கியும்பிள்ளை
களைக்கொடுப்பதைவிடக் கோவி
உக்கும், குருமாருக்கும், இன்னும்
பிறவேதகாரியங்களுக்கும்
தாராளமாய் உதவி செய்யும்
நற்புமக்கத்தை அவர்களுக்குக்
கற்றுக்கொடு. இவ்வாறு ஒவ்வொருபங்குக் கிரீஸ் தவணும்
தன்னுலானுதவியைத் தவறு
மல்கொடுத்தால் இன்னும்பல
புதுப்பங்குகளை ஸ்தாபிக்கலாம்.
அரியபல சங்கங்களையும் அமைக்கலாம்.

எனவே, பங்குக் கிறிஸ்தவரின் ஆர்வமுள்ள ஆதரவு குருவானவருக்கு மிகமிக அவசியம். கொடு; தாரரளமாய்க் கடவுளுக்குக்கொடு; கொடுத்தால் இன் னும்தாராளமாய், ஏராளமாய் அவர்கொடுப்பார் என்பதை மறக்காதே! அர்ச். திமோத் திக்கு அர்ச். சின்னப்பர் வரை வதைக் கூர்ந்துவாசி: இவ்வுலக ஐசுவரியவான்களுக்குவிடும் எச் சரிக்கைஇது: கர் வம் வேண்டாம். நிலைய ற்றசெல்வத்தில் நம்பிக்கைவேண்டாம். அதற்கு மாருக, தேவைகளையெல்லாம் தாராளமாய்த் தந்தருளும் கடவுளையே நம்பவேண்டும். நன்மை செய்யட்டும். தர்மஞ் செய்ய எப்போதும் தயர்ராக இருக்கட்டும். அதனால் மறுஉலகில் தங்கள் சத்தியசீவியத்திற்கு அஸ்திவாரம் அமைத்துக்கொள்ளட்டும். (1 திமோத். 6 : 17.19)

கத்தோலிக்க சமாச்சாரம்

ஆலய நவீன வாத்தியம்

கிர்த்திவாய்ந்த கோடசுர
ரான ரெக்பெல்லர் குடும்பத்
தைச்சேர்ந்த ஒரேயோரு கத்
தோவிக்கராகிய திரு. ஜேம்ஸ்
ரெக்பெல்லர் அவர்கள் புறாக்
வின் நகரிலுள்ள சமாதான இராக்
கிண்டியின் திருசேத்திரத் திலே
அமெரிக்காவின் மகா நேர்த்தி
யான இசையமைந்த வாத்தியக்
கருவிழுன்றை நிறுவிவருகின்
ரூர். இசைக்குழற்கருவிகளை
அமைப்பதிலேயே தமது சீவிய
காலத்தைச் செலவிட்டுவந்
திருக்கின்ற இவர் தற்போது
செய்துழடித்துள்ளது, ‘ரெக்
பெல்லர் இருதரப்புச் சங்கீத
வாத்தியக்கருவி’ யென அறியப்
டுகிறது. ஆலயத்தினமத்தி
யிலுள்ள இந்தவாத்தியத்தின்
சங்கீதலூசை அமர்ந்ததும் அதன்
எதிரொலிகள், அதாவது பிரதி
லூசைகள், அவ்வாலய பெரிய
அடுத்தாரின் மேலாகப் பலபீட
ஸ்தானத்திலே அதிகந்தூரத்
தில் மறைத்துவைக்கப்பட்டு,
அவ்வாத்தியத்துடன் தொடர்
புள்ள மற்றிருவாத்தியங்களிலில்
ருந்து பிறப்பதைக் கேட்டுக்
கொண்டிருக்கலாம்.

ஞாபகதபால் முத்திரைகள்

கல்சிடன் நகரில் நிகழ்த்த திருச் சபை மகாசங்கத்தின் பதினைந்தாம் நூற்றுண்டு விழா ஞாபகார்த்தமாகப் புதிய இனமான சிலதபால்முத்திரைகளை வத்திக்கான சித்தஞ்செய்கின்றது. இந்த விழா சென்ற ஐப்பசி மாசத்திலே ஆடம்பரவைவங்களுடன் கொண்டாடப்படலாயிற்று. இந்தஞாபக தபால்முத்திரைகள் மூம்மடிக்கீட்டும் புனைந்தபடியே முதலாவது சிங்கராய பாப்பானவரின் பிரதிமையையும், வத்திக்கானி ஒலைசில்லரை சிற்றுலயச் சவர்ச்சித்திரத்திலிருந்து எடுக்கப்பெற்ற அம்மகாசங்ககூட்டப் பிரதிமையையும் கொண்டிருக்கும். இன்னும் பாப்பரசின் இராச்சியத்திலே 1852-ம் ஆண்டு முதன்முதலாகத்தபால்முத்திரைபாவணைக்கு வந்த முதல் நூற்றுண்டு ஞாபகார்த்தமாகவும் ஓர் ஞாபகதபால்முத்திரைசித்தஞ்செய்யப்படுவதாகத் தெரியவருகிறது.

பாந்திமா சினிமாப்படம்

போர்த்துக்காவிலே அஸ்பா பில்மகம் பெனி “பாத்திமா நாயகி” எனும் சினிமாப்படத் தொத்தயாற்றிருக்கிறது. இதிலே நடிகர்களாய் ஸ்பானியர், போர்ட்டுக்கீர்க் கூடுதிக்கார்

இத்தாவிபர் ஆதியோர் நடித் திருக்கின்றனர். “சதுப்புநிலங்களின் மேல் பரலோகம்” என்ற சினிமாப்படத்திலே அர்சு. மரிய கொறை நியாக நடித்த இனைஸ் ஓர்கினி எனும் பெண் பின்னை இதிலே பாத்திமாபதி யில் தேவதாயாரின் காட்சி பெற்ற பின்னைகளில் ஒன்றுக் கந்தித்திருக்கின்றன. பாத்திமா விலே பரிசுத்தவருட முடிவுதிருச் சடங்குகள் சென்ற ஐப்பசிமாதம் 13-ந்திக்கு நடைபெற்ற மலையாளக் காங்கிரஸ் திருவிதாங்கூர்-கொச்சி இராச்சியத்திலே சமீபத்தில் நிகழ விருக்கும்பொதுத்தேர்தலில்மலையாள கத்தோலிக்க காங்கிரஸ் 32 கத்தோலிக்க அபேட்சகர்களை நிறுத்தவிருக்கின்றது. இவர்களில்நால்வர் புதியடில்லிப் பாரானுமன்ற தேர்தலுக்கும், ஏனையோர் திருவிதாங்கூர்-கொச்சிச்சட்டசபைத் தேர்தலுக்குமாகப் போட்டியிடுவார்கள். இந்த 32 கத்தோலிக்க வை

போது இந்தச் சினிமாப்படம் அங்கு முதன் முதலாகக் காண விக்கப்படலாயிற்று.

கன்னியாகிள் இரத்ததானம்

நியூயோக்கங் கரிலே இரத்த
தானம் அளிக்கும்படி கேட்டு
விடுக்கப்பட்ட ஓர்வேண்டு
கோவின்பேரிலே அங்குள்ள
502 கத்தோவிக்க கண்ணியாள்
திரீமார் தங்கள் சரீரத்திலிருந்து
ஆலுக்கு ஒரு பைங் வீதம் இரத்த
தம உபகரித்தார் களென்ற
தந்திச்சமாச்சாரம் கிடைத்திருக்க
கிறது. நியூயோக்கப்பகுதிச் சென்று
சிலுவைச்சங்கத்தின் இரத்த
சேமிப்புத்திட்டப்படி, சென்ற
வின்சென்ற் ஆஸ்பத்திரி யில்
ஒரோநாளிலே இவ்வளவு பெரும்
தொகையான இரத்தம் எடுத்து
சேமிக்கப்பட்டுமை இதுவே
முதன்முறையாகும்.

ஒன்பதாவது மேற்றிராணியார்
கம்யூனிஸ்த சினைவி விருந்த வெளியேற்றப்பட்ட அதிமேற்றிராணிமார், மேற்றிராணிமாருள் ஒன்பதாம் ஆளாகப் பொல்ல யோ அதிமேற்றிராணியார் கம்யூனிஸ்த சிறைச்சாலைன் றிவே ஆறுமாதம் சிறையிருந்தபின் ஹாங்கோங்போய்ச் சேர்ந்த

ருக்கன்றா. 40 வயசடையவரான இவர் முன்றுகுருமார்சமேதராய் அங்கு சென்றனர். மற்றும் 11 அதிமேற்றிராணி மாரும், மேற்றிராணிமாரும் கம்யூனிஸ்த் சினாவில் தடுத்துவைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். இவர்களில் எழுவர் சிறைவாசங்கொய்ய, ஏணையநால்வரும் தங்கள் மஜையிலேயே அடைத்துவைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

புதிய யேசுவைப்பக்கல்லூரி

இந்தியாவின் புதியகத்தோலிக்க கல்லூரியில் இதுவரை சேர்ந்துள்ள மாணவர்களில் ஏறக்குறைய நூற்றுக்கு ஒருவரே கத்தோலிக்கராவர். டில்வினகரிலே முன்னர் அரசாங்க மத்தியகல்லூரியென அறியப்பட்டிருந்த இதனை அமெரிக்க யேசுசபைக்குருமார் பொறுப்பேற்றினின் “நிர்மலாகல்லூரி” யென அறியப்படுகிறது. நிர்மலான்பது அமலோற்பவநாயகியென அர்த்தங்கொள்ளும் சமஸ்கிருத

மொழியாகும். இது டில்லி

தேசிய சர்வகலாசாலையின் ஓர் பாகமாக இணைந்துள்ளது. தற்போது இதிற்சேர்ந்துள்ள மாணவர்கள் 450 பேர். இவர்களில் பெரும்பான்மையினர் இந்துக்களார்.

ಮೈಲ್ಯಾಲಕ್ ಕಾಂಕೀರಳ್

திருவிதாங்கூர்-கொச்சி இராச்சியத்திலே சமீபத்தில் நிகழ்விருக்கும்பொதுத்தேர்தலில்மலையாள கத்தோலிக்க காங்கிரஸ் 32 கத்தோலிக்க அபேட்சகர்களை நிறுத்தவிருக்கின்றது. இவர்களில்நால்வர் புதியடில்லிப்பாரானுமன்ற தேர்தலுக்கும், ஏனைபோர் திருவிதாங்கூர்-கொச்சிச்சட்டசபைபத்தேர்தலுக்குமாகப் போட்டியிடுவார்கள். இந்தப்போதுத்தெளிவும்

தமிழ்ன் வளர்ச்சி பற்றிய சில குறிப்புக்கள்

(அறிஞர் தனிநாயக அடிகள்)

செந்தமிழ் கிவணிய யாழ்ப் பாண நாட்டில், தமிழ்வளர்ச்சிக் கழகத்தின் குடைநிழந்தீம் நிகழ்த் தமிழ்த் திருவிழா, எழுதத்திருநாட்டில் மட்டுமே அன்றி, ஏனையதமி மினாட்டி லும், தமிழுணர்ச்சியினை ஒருவாறு பெருக்கியது. இக்காரணம்பற்றியே, எங்கள் எழுநாட்டிட்டு ஏனையதமின்நாட்டில் ருந்து விருந்தாய்வுந்த தமிழர் பலர், எழுத்துஆடவரும் பெண்டிரும்காட்டிய தமிழ்ஆர்வத்தைப் பலகழமைகளாகக் கொண்டுகளாகத் தமிழ்த் தொடர் பற்றுத் தவித்தயான், முன்று நாட்களாய்த் தமிழ்த்தேனை மடுத்து மடுத்துப் பருகலானேன். தமிழ்அன்னையின் சாயலி னையும், தமிழ்நாட்டின் எண்திசைகளிலுமிருந்து வங்தோரில் கண்டுகளிப்புற்றேன்.

இதுகாறும் நிகழ்த் தான்க னுள், இதுவே நான்முதற்கண்ட தமிழ்விடூ. ஆதலால், தமிழ்வளர்ச்சியைப் பற்றியும், இற்றைய இலக்கியத்தைப்பற்றியும் சிறிதேனும் சிக்திப்பதற்கு, நான் கண்டவை கேட்டவைகள் முறையே காரணமாயின. தமிழகத்தின் எழுத்தின் வல்லாரும், பேச்சின் வல்லாரும் பலர் வந்திருந்தனர். புதியரூல்களோப் போற்றி, அவற்றிற்குப் பரிசுவழங்கி னர். தமிழ்ப்பெருங்கட்டவின் இக்காலைய நீரோட்டங்களைக் குறித்து உரரக்கும் நிகழ்த்தினர்.

இருப்பது ஆணங்கட்டகுமுன்னா சென்
தமிழ் என்பது அருகியபண்டமாய்
வழங்கியது. மறைமலைஅடிகள், திரு.
வி. கலியாணசுந்தரர் முதலான ஒரு
சில நூலாகிறீர்த்தவிர, ஏனையோர்பலர்
பிறமொழிக்கலப்பினை விரும்பி, அக்
கலப்புஞ்சையே தமிழ்கடையைச்
சிறப்பித்துள்ளதெனக் கருதிவந்தனர்.
இன்று தமிழை நன்குபயின்ற ஏழுத்
தாளர் தமிழ்மகளின் கற்பைக் காப்
பாற்றி வருகின்றனர். ஒரு சிலர்மட்டு

மே, தமிழ் தனித்துஇயங்க வல்ல தாகுமோ, பிறமிமாழிக் கலப்பி னால் அது வளம் பெறுதோனன ஜுற்று; தமிழ்கடையில் வடசொற்களையும், திசைச்சொற்களையும் பெய்துவருகின்றனர். தமிழ் என்னும் பெயர்தானும், அது தனித்துஇயங்க வல்லதுனாக குறிப்பதை அறியார்.

இசுசெந்தமிழ் இயக்க ததிற்குத் தமிழ்நாடு என்னும் உணர்ச்சியை அடிப்படையாகக்கொண்ட அரசியல் இயக்கங்களும் காரணமாயின. நம் பல்கலைக் கழகங்களிலும், கல்லூரிகளிலும், பண்டைத் தமிழ்திலக்கிபங்களைப் பயிலுமாறு நிறுவியதும் காரணமென்று என்னுதற்கு இடமுண்டு.

இவ்விலக்கமங்களைப் படிப்போர், தமிழில் கூறமுடியாத பொருள் ஒன்றும் இல்லைன் மும், எழுதும்பொருளை எவ்வாறு எழுதவேண்டும் என்றும் அறிவர். இவ்விலக்கமங்களைப் பயிலாதார் செக்கதமிழுப் பெரும்பாலும் சீரமித்து வருகின்றனர். தமிழ்நடைவளம்பெற வேண்டுமாயின், தமிழ்நடை

கத்தோவிக்கர் ஐக்கியப் பட்டு
நின்றால் அவர்கள் பிரதிநிதி
களாகத் தெரிவுசெய்யப் படு
வதற்குக் கஷ்டமே இருக்கமாட-
டாது. திருவிதாங்கூர்-கொச்சி
இராச்சியத்திலே அரசாங்கத்
தின் கிறீஸ்தகல்வி அடக்கு
முறைக் கொள்கையை
மிட்டேமலையாளக்கத்தோவிக்க
காங்கிரஸ் முன்னில்லாதவித
மாக இந்தநடவடிக்கையை
ஏதுத்துக்கொண்டது.

திருநாள் அட்டவணை

கார்த்திகைமாதம் 1951

| | |
|------|--|
| வெ | 2 உத்திரிக்கற் ஆத்தமாக்கன் |
| கணி | 3 அர்ச. மலக்கியாஸ் (வெ) |
| ஞா | 4 இல்பரித். ஆகமன. பின்வரும் 25-ம் ஞாயிறு — சாள்ஸ் பொரேமையார் (ப) |
| திங் | 5 அர்ச. கலாசியோன் (சி) |
| செவ் | 6 அர்ச. வெயோனர் (வெ) |
| புத | 7 அர்ச. லில்புரோர் தத்தப்பர் (வெ) |
| வியா | 8 அர்ச. கொட்டிரே (வெ) |

சத்தியவேத
பாதுகாவலன்1951-ம் ஆண்டு
கார்த்திகைமாதம் 1-ந்திக்கிஇக்கால தீமைகள் பற்றிப்
பர்க்கத் பாப்பரசர்ன்
சாதாரண நிருபம்

(சென்றவாரத் தொடர்ச்சி)

உத்தம விதமாகச் செபமாலையை ஒதுவேண்டுமாலும், ஒவ்வொர் காரணிக்கத்தினாலும் குறிக்கப்பட்ட பரமாற்காசியங்களைப்பற்றி தியானி தது, அதை ஒதிவரவேண்டும். அவ்விதம் செய்வதினால் அவைகளில் அடங்கிய ஞானப்பொகுஷங்கள் யாவையும் அடைந்துகொள்ள வோம். என்றும் அழியாத நன்மையிலுள்ள எமது நம்பிக்கை மேன்மேலும்வளரும். யேசு இரட்சகிளினாலும், அவருடைய பரிசுத்த தாயாரினாலும் அடிச்சலுகிளை ஆனந்தத்துடன் பின்பற்ற நமது ஆத்தமத்தில் ஊக்க முண்டாகும். ஒரேமந்திரங்களைத்திரும்பத் திரும்பச் சொல்வதி னல்சலிப்புண்டாகுமென என்ன வேண்டாம். பயபக்தியுடனும், தியானத்துடனும் அவைகளைச் சொல்வதினால், செபமாலை ஒதுவதில் ஒருவித ஊக்கம் உண்டாகும். அதுவும் செபமாலையினாலே தேவதாயாரின் அன்பையும், அவருடைய வல்லபமுள்ள அடைக்கலத்தையும் என்றுமே எம்மேல் வலிந்து இழுத்துக் கொள்ளலை நம்பிக்கையினால், எமது இருதயம்பூரித்து, அந்தப்பக்கத் தீர்மிக்கையில் மேன்மேலும் ஆர்வம்கொள்ளுவோம். ஆகவே, நாம் இந்த அரியபக்தி முயற்சியை ஒவ்வொர் கிரீஸ்துவ இல்லத்திலும் ஸ்தாபிக்க எம்மாலான பிரயாசைஸ்லாம் எடுத்துக் கொள்ளலேவேண்டும். செபமாலைப்பக்கத் தீர்மானம், எல்லாச் சாதிசனங்களும், எல்லாத்தேசத்தவர்களும் அடையக்கூடிய ஆகப்பக்கம் பற்றி இடைவெளிடாது நாம் யாவருக்கும் படிப்படிக்கவேண்டும்.

அதிவிசேஷமாகக் குடும்ப செபமாலை ஒதும்பழக்கமானது நமதுநாட்டில் நன்றாகவேற்றும் பலிக்கும்படி செய்யவேண்டும். அது எங்கள்மேல் சமந்த ஒரு திருத்தொண்டு. இல்வாழ்க்கையிலே, சனசமூகத்திலே, அரசியலிலே எத்தனையோவிதமான ஊழல்கள் பெருகிப்பலுகி வருகின்றனவே; தேவகட்டளைக்கு முழுதும்மாற்கத் தேவனையே மறந்து மனுக்குலம் அழிவிற்கு

நேராகச் செல்லுகின்றதே என்று அநேகர் புலம்புகின்றார்கள். மெய்தான். ஆனால், இந்தப்பயங்கரமான நோயைப்போக்கும் முறையையும், மருங்கையும் தேவதாயார் எமதுகையிலே வைத்திருக்கிறார். அதனைத் தக்கவிதமாக உபயோகியாத தே நாம் செய்துவரும் தப்பிதமாகும். சனசமூகம் சீர்சிறப்பாக, பரிசுத்தமாக இருக்கவேண்டின் தேசத்திலுள்ள ஒவ்வொரு குடும்பமும் அல்விதம் இருக்கவேண்டும். குடும்பங்களே சனசமூகத்தின் அத்திவாரம். பரிசுத்தமானகுடும்பங்கள் வேண்டுமா? குடும்பசேபமாலை ஒதுவோமாக!

நானும் பிற்சரிவாகச் சூரியனும் அஸ்தமனமாக, வீட்டில் விளக்கேற்றி, அதில்வசிக்கும் மாதாவின் பின்னோக்கள் யாபேரும் கையில் செபமாலை எந்திச் செபிப்பதைக்காண்பது எமது இதயங்களைக் கொள்ளோகள் என்றும் இனியகாட்சி அல்லவா! “பிரியத்தத்தினாலே பூரணமரியாயே! சருவேஸ்பர னுடைய மாதாவே! தாயே! இராக்கிணேயே! எவ்வளவு இன்பமான தீம்! என்ன பாலோககானம்! கணவனும் மனைவியும், பெற்றேரும் பின்னோக்களும், எம்முடுஙள்ள பாட்டனும் பாட்டியும், ஏவ்வாளர்களும் ஒருங்குகூடி முழந்தாளிட்டு எமது யாபேருடைய இதயங்களும் ஒன்று கூணின்து, எமது பாலோக அன்னையை அன்புசொரிந்து வாழ்த் தும்காட்சியானது சம்மனசகளையும் தாயாரையும் அன்பைப்பெருக்கி இன்புறசெய்யும் ஆனந்தகாட்சியாகுமன்றே! இதைக்கண்ணாலும் எமது அன்புள்ள மாதா எம்மத்தியில் இறங்குவாரே. எம்மைக் கருணையுடன் நோக்குவாரே. தமது ஆசிகளை எம்மேல்பொழிவாரே. தமது ஆசிகளை எம்மேல்பொழிவாரே. மனச்சமாதானம், ஆத்தமசமாதானம், குடும்பசமாதானம் ஆதியவற்றாலும் எமது வறுமை நிறைந்த குடிசைகளை நிரப்புவாரே.

ஆகவே, அத்தகையகிறீஸ்தவருடும்பம் நசரேத்துரில் வாசங்களையினால், எமது இருதயம்பூரித்து, அந்தப்பக்கத் தீர்மிக்கையில் மேன்மேலும் ஆர்வம்கொள்ளுவோம். ஆகவே, நாம் இந்த அரியபக்தி முயற்சியை ஒவ்வொர்க்கிறீஸ்துவ இல்லத்திலும் ஸ்தாபிக்க எம்மாலான பிரயாசைஸ்லாம் எடுத்துக் கொள்ளலேவேண்டும். செபமாலைப்பக்கத் தீர்மானம், எல்லாச் சாதிசனங்களும், எல்லாத்தேசத்தவர்களும் அடையக்கூடிய ஆகப்பக்கம் பற்றி இடைவெளிடாது நாம் யாவருக்கும் படிப்படிக்கவேண்டும்.

பதினைந்து காரணிக்கங்களையும், நாம் தியாவரிக்கும்பொழுது, எமது ஆண்டவரினாலும், மாதாவினதும் சீவியசரித்திரத்தை தீவுள்ள பிரதானா சம்பவங்களையும், அவைகளில் அடங்கியுள்ள பரமாற்காசியங்களையும் பற்றி நாம் பத்தியுடனும், ஆராய்வுடனும் சிந்திப்போம். அதனால் விசேஷமாக வயதில்வளர்ந்தவர்கள் திருக்குடும்பத்தின் முன்மாதிரியைப் பின்பற்ற வெப்பமாக்க வேண்டும். இவர்களைக் கொள்ளுவார்கள். இன்பத்திலே அமிக்கையையும், துன்பத்திலே ஆற்றுதலையும், திடனையும் பெற்றுக் கொள்ளலையும் அமிக்கையைப் பின்பற்ற வெப்பமாக்க வேண்டும்.

கள்ளரும் கபடரும் கொள்ளீன் கொண்டுசெல்லாத திரவியழும், செல்லும் பூச்சியும் அரிக்காத செல்வமுள்ள பரகதியில்தான் என்றும்கண்ணகூடிருப்பார்கள்.

சிறுவர் இதயங்களிலும் செபமாலைப்பக்கத் தேவநேசத்தை அனலாக முட்டிவிடும் என்று சொல்லவும் வேண்டுமா? பாத்திமா மாதாவின் காட்சிகளே அதற்குச்சாட்சி. விசவாசசத்தியங்களைச்சார்ந்த உண்மைகளைப்பற்றிப்பட்கவும், சிந்திக்கவும் இப்பக்கத் தீர்க்கையும் அவர்களைஅருட்டிவிடும். சிறுவர்களின் தூய இதயங்களில் தேவசிநேகரும், பிறர்களே அதற்கு வேறு கொண்டிருக்கும் இந்தவேளை திரு. வின்ஸ்றன் சேர்ச்சில் பிரதமராகி அரசநடத்தவந்திருக்கின்றார். இரண்டாவது உலகமகாயுதத்திலே அத்தனை பெருங்கலக்கங்கள், கஷ்டங்களின்மத்தியிலே பிரததானி ய அரசியற்சக்கானைப்பிடித்து எல்லாவற்றையும் ஒருவாருசமாளித்து வெற்றிமாலை சூடியிலிவர் தமதுசாதுரியத்தாலும், அரசியற் தந்திரத்தாலும் இந்தவேளையும் பிரததானியமக்களின் பல்வேறு சங்கடங்களைப்போக்கி அவர்களுக்கும், உலகத்துக்கும் சபீட்சத்தைக் கொண்டுவருவாரென நம்பியிருக்கலாம்.

கிறிஸ்மஸ் விழா
கிறு கதைப் போட்டு
—
அடுத்துவரும் கிறிஸ்மஸ் விழாவுடைய போதுகாவலன்” சிறுகதைப் போட்டினாலும் நடத்தப்படவிருக்கிறது. இப்போட்டியில் எவ்வரும் சேர்ந்துகொள்ளலாம். கதை கிறிஸ்மஸ் சம்பவத்தைத் தழுவியதாயும் “பாதுகாவலை” னிலே ஒருபக்கத்தில் அடங்கத்தக்கதாயும் இருக்கவேண்டும். எழுதியனுப்பப்படும் முதற்தரமான முன்றுக்குத் தீர்மாக்கக்கொண்டு அற்வியதாக்கும், உருப்பத்துக்கும் சபீட்சத்தைக் கொண்டுவருவாரென நம்பியிருக்கலாம்.
அடுத்துவரும் கிறிஸ்மஸ் விழாவுடைய போதுகாவலன்” சிறுகதைப் போட்டினாலும் நடத்தப்படவிருக்கிறது. இப்போட்டியில் எவ்வரும் சேர்ந்துகொள்ளலாம். கதை கிறிஸ்மஸ் சம்பவத்தைத் தழுவியதாயும் “பாதுகாவலை” னிலே ஒருபக்கத்தில் அடங்கத்தக்கதாயும் இருக்கவேண்டும். எழுதியனுப்பப்படும் முதற்தரமான முன்றுக்குத் தீர்மாக்கக்கொண்டு அற்வியதாக்கும், உருப்பத்துக்கும் சபீட்சத்தைக் கொண்டுவருவாரென நம்பியிருக்கலாம்.
பாதுகாவல பிரதமர்
—
பிரததானியிலே சென்ற 25-ந்திக்கு நடைபெற்ற பாராளுமன்றப் பொதுத்தேர்தலின்விளைவாய் அங்கே திரு. கிளெமென்ற அற்வியவர்களைப் பிரதமராக்கக்கொண்டு அரசநடத்தி களுக்கும் முறையே 10 ரூபா, 5 ரூபா, 2 ரூபா 50 சதம் வெகுமதி அளிக்கப்படும். மூன்றாண்து குறிக்கப்படும் மார்க்கிமாதம் 1-ந்திக்குக்கு முன் கதைகள் பின்வரும் விழாவில் செல்லாத செபமாலைப்பத்தியேயென்று நாம் உறுதியாகக் கூறுகின்றேம்.
(தொடரும்)

யனேஜ்
அர்ச. சூசைமாருனிவர் அச்சகம், மாழ்ப்பானம்.
சுதேச வர்த்தமானம்
—
திருத்துவ வைர

கனவிலும் - நினவிலும்

(வாழ்க்கூட்டு வரைவது)

என்னகாரியம்! வாழைக்குட்டி
யைச் சிலவாரங்களாகக் காணுமே
என்றாம் ஒருவர். பாவம்! ஆராவது
பிடுங்கிபெறிந்து விட்டனரோஎன்று
ராம் வேலெருவர். இந்தவாழைக்
குட்டி ஓர்கிதரையோ, கதலி யோ
என்றாம் ஹாஸ்யமாய் இன்னென்று
வர். குட்டி ஆட்டைமுதலாய்அவிழ்த்து
விட முடியாமல்இருக்கிறதே இந்தக்
குட்டிவாழையாலே என்றனராம்
மற்றெருவர். இவைகளையெல்லாம்
சொல்லக்கேட்டதே வாழைக்குட்டி
ஓர்குறுஞ்சிரிப்புடன் ஒருசலாம்
போட்டுவிட்டு அப்பாலே சென்றதாம்.

சிற்க, ஞானப்பிரகாசசுவாமிகளின்
பூதவுடம்பும் மண்ணிலேகடைசியாக
மறைந்தவிட்டது. ஆனால், அவரது
குன்றுப் புகழுடம்போ குன்றிற்தீபம்
போல இன்றும் பிரகாசித்துக்கொண்
திருக்கிறது. ஆமாம், சமயத்திற்காக
வும், தமிழ்விமாழிக்காகவும், அல்லும்
பக்ஞமாக அரும்பணியாற்றிவங்கு
மங்கத்திலையில் மறைந்து போன
தமிழ்ப்பெரியர்களுள் சுவாமியவர்க
ரும் ஓர்மகிமைவாய்ந்த ஸ்தரனாக்கை
வகித்துக்கொண்டே இருப்பார் என-
லாம். ஆம், “தோன்றிற் புகழூடு
தோன்றுக” என்றால் திருவள்ளுவ
ரூரும். சுவாமிகளைப்போலத் தமிழ்
மூலகில் இன்னும்அநேகர் புகழூடு
தோன்றிப் பிரகாசிப்பார்களாயின்
அது தமிழ்நெசெய்த தவப்பலன்
என்றே சொல்லவாம்.

* * *

அதெல்லாம்போக, சுவா மியார் சீவந்தராயிருந்த காலத்திலே சமய தொண்டும், தமிழ்த் தொண்டுமாக இருஅருமையான தொண்டுகளைவருமறியப் பெருமையாக நடாத்திவந்தார்அல்லவா? இப்போது அவற்றின் பாடு என்னவாயிற்று? என்ற ஆராவது வாழைக்குட்டியை வினாவினால் “பழம் நழுவிப் பாவில்விழுந்த” பாடு தான் என்றே அது பதிலளிக்குமாம், என்ன பழமா? பாலா? ஒன்றுமாய்ப் புரி யவில்லையேன்று யாராவதுசொன்னால் பாவில்விழுந்தாம், பழம்நழுவியென்றே அதுதிரும்பவும் சொல்லுமாம்.

சுவாமியார்நடாத்திய சமயத்தாண்
இனை—என்வெளிவெளியாகச் சொல்லி
விடுகிறேன்—அந்தநல் அர்மீசாம் சுவி
சேஷத்தொண்டினை இன்று மற்றோர்
சுவாமியார் கையேற்று நடாத்திவரு
கின்றார். ஆம்பத்திலே இவர்கொன்று
சம் பதறினார்என்று கிளர்சொல்லு
கின்றனர். ஆமாம், ஞானப்பிரகாச
சுவாமியாரின் ஸ்கானத்தை வகிக்கிற
தென்றால் ஆர்தான் பதறுதிருப்பர்?
என்றாலும் சுவாமியவர்களின் பெய
ரைச்சொல்லி, அவரது தர்மத்தின்
புனிதமான அடிச்சுவடுகளைப் புனித
மாகக் கடைப்பிடித்துவருகின்ற இவ
ரும் அவர்து ஞானமக்களிடையே
மற்றோர் பெரியசுவாமியாரென அறி
யப்பெற்றுவருகின்றாரென்றே பலருள்
சொல்லுகின்றனராம்.

நல்லூர்மீசாமிலே ஞானப்பிரகாச
சுவாமியார் குபோரசம்பத்துடன் வாழ்க்
தவர்அல்ல. சிவிகை மேல்அமர்ந்து
பவனிசென்றவர்அல்ல. செம்பொற்
தவிகிலே கண்ணயர்ந்தவர்அல்ல.
ஆனால், தாரித்திரத்தின்முடியிலேயே
அவர் தவழ்ந்துகொண்டிருந்தார். எத்
தனையோதடவைகளிலே அவர்பகு
யால்வருந்திப் பட்டி னிகிடந்தார்.
தாக்ததுக்குக்குடிக்கத் தண்ணீர்
தானுமிலைவாது தவித்தவந்தார். அம்
மம்ம! அவர் நல்லூர்மீசாமிலே அனு
பவித்த கஷ்டங்களை—இடுக்கண்களை
—வறமைச்சிறமைகளை இன்றும்கில
வேளை என்னும்போது உள்ளம்திரங்
குக்கிண்றதாம்.

எந்தவிதமானகஷ்டங்கள் எய்திய போதிலும், எத்தகையபெரும் இடுக்கன்கள் ஏற்பட்டபோதிலும், என்ன கான் வறுமைகிறுமை இருந்தபோதிலும் அவைகளையல்லாம் சுவாமிபார் தமிழைஆட்கொண்ட அருட்பரஞ்சோதியாகிய கிறீஸ்துபெருமானுக்காக முகமலர்க்கு நல்லமன்காய்ற்று, முறையிடின்றிப் பொறுமையாய்க்டந்து, தமது வேதபோதகதொண்டுகளை வீரத்துவமாகநடத்தி வெற்றிபடைந்து வரலாயினார். இப்போதுஅவரிடமாக இருந்துவருகின்ற சுவாமி ஜே. எ. இராசநாயகம் அவர்களுக்கும் இந்தக்கஷ்டங்கள், இடுக்கன்கள், வறுமைகிறுமைகள் இல்லாமலில்லையாம். என்றாலும், இறைவன்கிருவருளால் இவரதலைமையிலே நல்லார்மீசாமில், ஞானப்பிரகாசஞ் சுவாமியார் இரங்கும் இறவாதவிதமாய்வல்லாம் நல்லமாதிரியாய் நடந்துகாண்டிருக்கிறதாம்.

* * *

அன்றெருநாள் வாழைக்குட்டி
பொழுதுபோக்காக எங்கேயோ ஓர்
இடத்தில்லட்கார்ந்து வானி வைசே
கீட்டுக்கொண்டிருந்ததாம். அப்போ
து பழையங்கள்பூர்வுவர் “கண்டு கண்டாலும்”
என்று சொல்லிக்கொண்டே
அதன்பக்கத்தில்வந்து மெல்லென்று
கார்ந்துகொண்டனராம். பிறகுதெரியாதா,
இருக்குமாகப் பலதும்பத்தும்
பேசிக்கொண்டிருக்கையில், அவர்இருக்காற்
போல் “ஒருக்கதைகானும்” என்றாராம்.
“என்னகதை, சரிசொல்லும்
பார்ப்போம்” என்றதாம் வாழைக்குட்டி
தியும். அப்போதுவர் “உங்கள்
கவாமி ஞானப்பிரகாசம் இருந்தாரே
அவரைப்போலத் தமிழ்ப்பணி ஆற்றும்
கத்தோவிக்குருவானவர் எவ்வேறும் தற்போது இருக்கின்றா?”
என்றாராம். இதைக் கேட்டது வாழைக்குட்டிக்குத் திமிரென ஏதேனும்
நாபகத்துக்குவந்து, ஆம், ஆம் என்று
அது காம்பிரமாக மொழிந்ததாம்.

இடையிலே வாழைக் குட்டி மற்றும் ரூபரூன்று விரிக்கிறதேயென்று எவரும் குறைவிளங்காதபடிகேட்டு, மற்றும் ரூபரூ எடுத்துக்கூறுகின்றதாம். அதாவது நூனப்பிரகாசசுவாமிகளுக்குச் “சொற்கலைப்புலவர்” என்னும்பட்டத்தைச் சுங்மாணித்தது, அன்றூயாழ்ப்பாணத் தமிழ்மன்றம். இன்று சென்னையினெப்பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப்போர்க்கரர் உயர்திரு. ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை அவர்களுக்குச் “சொல்லின்செல்வன்” என்னும்பட்டத்தைச் சுங்மாணித்திருக்கிறது, தென்னிட்தியாவிலுள்ள தமிழ்வளர்க்கும் தருமபுரதுதினம். பல ஆண்டுகளாகப் புலவர்களை ஆகரித்துப் பரிசுல்களவழங்கிவரும் தருமபுரதுதினத்தார் ஓர்பெரும்புலவர் சேதுப்பிள்ளை அவர்களை இவ்விதம் கொடுவித்திருப்பது பெரிதும் பாராட்டதக்க ஓர்செயலேயாம்.

* * *

கிற்க, அன்று திருகெல்வேலியிலே
பெருமிதமாக நடந்தேறிய நான்கா
வதுதமிழ்விழாவிலே இந்தியாவிலும்
இலங்கையினபல்வேறு இடங்களிலும்
மிருந்து “பெருஞ்சிரளாக வந்துகூடிய
கமிழ்ப்பேரவர்ஞர்கள், பேரப்ரமாணிக
வின் பேரவையிலே “சங்க இலக்க
பத்தின் சிறப்பியல்பு” என்னும் விடய
மாய் எல்லோருமே வியக்கும் படிய
ாக—எவ்வெவ்வழுமே நயக்கும்படியா
கப் பொழிந்தருளினர் பெருஞ்சொற்
பொழிவுண்ணறக் கத்தோலிக்க குரு
சவாமி ஒருவர், அப்பேரவைக்குத்
கலைமைவகித்து அவரைச் சகலர்க்கும்
அறிமுகஞ் செய்துவைத்தார், “சொல்
வின்செல்வன்” உயர்திரு. சேதுப்பின்
பீடப்புலவர். எவ்வளவு?

தாம் சபாநாயகம்என்றார். ஆனால் இப்போது சபையிலே சொற்பொழுது ஆற்றப்போகிறவரோ தனிநாயகம்என்றார். அன்னார் தனிநாயகமாய் இல்ல கும்போது தாம்சபாநாயகமாக இருப்பது என்னம்? எனப் பகர்ந்தார். சமீபத்திலே, பலாடுகளுக்கும் “தமிழ்த் தூது”சென்று, அகிலஞ்சுற்றிவங்கிருக்கும் வண. தனிநாயகம்சுவாமிகளின் ஆற்றலையும், தமிழ் அறிவையும் வாயாரப்புக்கும்தார். நல்லார் ஞானப்பிரகாசஅடிகள் மறைந்தபோது, அவரிடமாகத் தமிழ்ப்பணியாற்ற மற்றேருக்கத்தோலிக்க சிறுவானவர் இல்லைபே யென்று இருந்ததற்கைய இப்போது நிக்க அவருடைய உயரிய ஸ்தானத்தை இன்று வகுக்கிறதீருக்கின்றார் அன்னார் தனிநாயக அடிகள்ளன்று சர்கோஷத்தினமத்தில் தமது முன் னுரையைக் கண்ணியமாகமுடித்தார் உயர்திரு. சேதுப்பிள்ளை அவர்கள், திரு. பி. எம். மோசெவுடுவர்கள் விவாகுஞ்செய்திருக்கின்றார். இவுடைய தேவபக்தியுடையவவாய்த் தினமும் திவ்வியழகைண்டு, கிணமும் பத்துப்பன்னி ரூ செபமாலை சொல்லிவந்ததுடன் தமதுபிள்ளைகளும் இளமையுதல் தினமும் திவ்வியழகைகளை வும், செபமாலை அடிக்கடி சொல்லவும் பயிற்றிவிட்டிருந்தார். இவ்வடைய ஏரேத் சேமமானது அன்றாயார்தாம் பலவிடங்களிலிருந்து இனசனர், மற்றும் கிணேக்கார், பொழுமபுத்துறை ஆசிரியகலாசாலை மாணவர் ஆதியோர் பெருங்கிரளாகக் கூடியிருந்த சமூகத்திலே அடைக்கலமாதாகோலிற் கட்டளைக்குரவர் வண. வில்லியம் யேசுதாசன் சுவரமியவர்கள் குநப்பிரசாதிகள் பகன்மர்சமேதாய் அங்கிம திருச்சடங்குகள் நிறைவேற்றிக் கடைசிஅசீர்வாதம் கூறி நிற்கச் சிறப்பாய்நடந்தேறியது. இவ்வைழைமுத்து துண

(தொடரும்

கிராம முன்னேற்ற சங்கம்

துள்ளுக்குடிடி குடியிருப்புக் கிராமம் மூன்னேற்றசங்க முதலாவது பொதுத் தீர்த்தம் 25-10-51 வியாழக்கிழமையில் பிற்பகல் 4-30 மணிக்குத் துள்ளுக்குடிடி குடியிருப்புத் தேவமாதாக கோவில்வீ தியில் அமைக்கப்பெற்று அஸங்காப்பந்தரில் மன்னார் உதவிசென்றார் A. E. கோகர்வி மொறைக்கொடுஅவர்கள் தலைமையில் ஆரப்பாமானது. அவ்வமயம் பேசாலைக் கட்டளைக்குரவர் வண். A. லெபேரன் சவாயியார், அதிகாரம் திரு. N. M. அப்துல்காசிம் மரக்காயர் S. R. D. O., R. D. O. ஆகியோரும், துள்ளுக்குடிடி குடியிருப்பிலும், அதன் அயற்கிராமங்களிலும் உள்ளவர்களிலிரும் சமூகமளித் திருந்தார்கள் 1-வது சங்கஉத்தியோகஸ்தர் தெரிவிசெய்யப்பட்டனர். பின்னர் தலைவரால் கிராமமுன்னேற்ற சங்கம்என்றுல் என்ன? சங்கஅங்கத்தவரின்கட்டமைகள்எவ்வ? என்பனபற்றி அழுத்தமாக எடுத்துக்கூறப்பட்டன. அவரைத் தொடர்ந்து S. R. D. O. அவர்கள் “அரசாங்கம் இச்சங்கமூலம் எப்படி சனசமூகத்திற்கு உதவிசெய்கிறது மனிதவாழ்க்கை எப்படி மேல்திடை அடையமுடியும்? என்பனபற்றி அந்தகந்ததளிவாகக் கூறினார். ஸந்தில் ஆகியர் T. செபமாலைஅவர்களின் நன்றாயுரையுடன் கூட்டமழைநிதே முடிவெய்தியது.

— நிருபர்

நுமதி துசன் நீக்கிலாப்பிள்ளை
அவர்களின்
கேகவியோகம்

நம்பட்டனவாசராய், சுகாதார பி
சோதகராயிருந்து காலஞ்சென்ற திரு
ஜி. நீக்கிலாப்பிள்ளை அவர்களின்
பாரியாரான திருமதி சூசன் நீக்கிலாப்பிள்ளை
விருத்தாப்பிய நோய்கண்ண
சென்ற 21-10-51 ஞாயிற்றுக்கிழமை
காலை காலஞ்சென்ற துயர செய்தி
பலருக்குமே கவலையைத் தராலாயிற்று
மரிக்கும்போது இவுக்குவயச 67
இவ ஊர்காவற்றுறையிலே சட்டம்
யார் சவாமபிள்ளையெனப் பிரபலமாக
அறியப்பெற்றிருந்த திரு. மனுவேறு
பிள்ளை சவாமபிள்ளை அவர்களின் பு
தி ரி. பிரக்கராசியார் திரு. எஸ்.
ஜேம்ஸ், வைத்திய-சுகாதாரப்பகுதி
பிரதம விகிதாயிருந்து காலஞ்சென்ற
திரு. எஸ். அந்தோனிப்பிள்ளை, காலஞ்
சென்ற வண. எஸ். ஜே. ஸ்ரனில்லால்
சவாமியார்என்பவர்களின் சகோதரிகள்
கண்டிப்பகுதி ஐக்ரிங் வித்தியாதரி
திரு. என். அருட்டிரகாசம் அவர்களும்
பலாவி விமானங்கிலையத்தில் கடமை
பார்க்கும் திரு. என். ஜேம்ஸ் அவ
களும் இவ்வின்பகல்வர்கள். இவ்வின்

திரு. பி. எம். யோசெவுல்வர்கள் விவா
கண்செய்திருக்கின்றார். இவ் மிகுங்கத்
தேவபக்தியடையவலாப்த தினமும் பத்துப்
பன் னி ரு செபமாலை சொல்லிவந்த
துடன் தமதுபிள்ளைகளும் இனமை
முதல் தினமும் திவ்வியபூசைகாண
வும், செபமாலை அடிக்கடி சொல்லவும்
பயிற்றிவிட்டிருந்தா. இவ்வடைய பிரே
த சேமமானது அன்றாயங்கரம் பல
விடங்களிலிருந்து இனசனர், மற்றும்
கிணக்தர், கொழும்புத்துறை ஆசிரிய
கலாசாலை மாணவர் ஆதியோர் பெருங்
திரளாகக் கூடியிருந்த சமூகத்திலே
அடைக்கலமாதாகோவிற் கட்டளைக்
குரவர் வண. வில்லியம் யேகுதாசன்
சவர மி பவர்கள் குநப்பிரசாதிகள்
பதின்மாசமேதாய் அங்கிம திரு ச்
சடங்குகள் நிறைவேற்றிக் கண்ட சிகிச்சர்வாதம் கூறி நிற்கச் சிறப்பாய்
நடக்கேற்றியது. இவ்வைதிழுந்து துண
புற்றுவருந்தும் புத்திரர், புத்திரி, மரு
கர், சகோதரர், மற்றுமுள்ள இனசன
ருடன் நாமும் அனுதாபப்படுகின்றேம்.

R. I. P.

மரணசங்கதி

காவெட்டிவாசரும், குடத்தனை உபதபாற்கங்கோர்ப் போஸ்ற் மாஸ்றருமான திரு. ஏ. என். எச்க்கியேல் அவர்கள் தமக்குண்டான இரத்தாசயநோய்காரணமாகச் சென்ற 19-10-51 வெள்ளிக்கீழமைகாலில் காலஞ்செல்லவாயினர். இவர் சம்பத்திரிகியார் கல்லூரியிலும், மட்டக்களப்புசுயமிக்கேல் கல்லூரியிலும் கல்விப்பின்று, மலாய் நாட்டிலும், இலங்கைத் திறைசேரி யிலும் உத்திபோகம் வகித்திருக்குமின்னர் சென்ற 14 வருடங்களாகக் குடத்தனைப் போஸ்ற்மாஸ்றாகக் கடமைபார்த்துவந்தார். இவர் தமை, தாட்சணியம், பொறுமை ஆதியாமசுகுணங்களும், புன்முறவுவழி தத்தவதனமுழுடையவர். இரண்டன்றிகைக்கங்கராயமுதலியார் வழி ததோன்றிலும், அரைநூற்றுண்டுக்குமேல் வதிரி அர்ச். அந்தோனியார் கோவில் மூப்பருமாக விளங்கியிருக்கிறு. நீக்கலாப்பின்னை அந்தோனிப்பிள்ளை அவர்களின் பொத்திரர். பலாவி அரசினர் சாதனங்களுக்கத்தலைமைஆசிரியர் திரு. வ. இராயப்பு, வதிரி திருஇருதயகல்லூரி ஆசிரியர் திரு. வ. அந்தோனிப்பிள்ளை, இரத்தனைப்புப் போவில்ஸ்பகுதியைச் சேர்ந்ததிரு. வ. கிறிஸ்தோப்பர் எஃப்வர்கள் இவரின்மைத்துனர். இவரின் பிரேதசேமம் அன்றுசாயந்தரம் இவரது ஏக்புதல்வர் வேதராசாவின் உடன்மானவர், கல்லூரிஆசிரியர், இனசனர், சிடேகித்தர் திரளாக்கூடிய சுழுகத்திலேதேசாசார, வேதாசாரமுறைகளுடன் புதியகல்லறையில் சிறப்பாகநடந்தேறியது. இவரை இழந்து துண்புறம் மனைவியார், புதல்வர், மற்றும் இனசனருடன் நானும் அனுதாபப்படுகின்றேன்.

R. I. P. — நிருபர்

இ. ஆண்களும், சிறையவர்களும்

ஓர்பெண்டின் கீழ்த்தரகல்வியோ, மேற்தரகல்வியோ, சர்வகலாசாலைக் கல்வியோ கற்றிருக்கலாம்; அனால் அவள் கவர்ச்சிகரமாகத் தளதுஇல் லத்தை எப்படிப்பேணி வைத்திருப்ப தென்றும், உணவைச்சரிவர எப்ப டிச்சஸம்பதென்றும் அறியாளாயின் அவள்கல்வியிறு இல்லாத வகேள என்று சமீபத்திலே ஓர்தேசிய கலாசாலைத் திறப்புவிழாவின்போது கஷல் நகர கிடைத்தன் அதிமேற்றிராணியர் கூறியிருக்கின்றார். “ஆரம்பத்திலே அவர்கள் என்னபதவி வகித்திருந்தாலும் காரியமில்லை; கடைசியாக அதிகமான பெண்டினாகள் மனையாட்டிகளாகவே குறிக்கப்படுகிறார்கள்” என்றும் அவர் கூறாயினர்.

பாலர் பக்கம்

அண்ணவின் கடிதம்

சகோதர சகோதரிகளே!

நிங்கள் அண்ணவின்முதும் கதைகள், பாட்டுகள், புதுமொழி களை அதிகாலைவுடன் வாசிக்கிறீர்கள் என்று அறிகிறேன். அண்ணவுக்கு இப்பொழுது சந்தோஷம் அதிகமாகி விட்டது, எனது இளஞ்சகோதரரும் பாலர்பக்கத்துக்கு எழுதத் தொடங்கி விட்டார்கள். வெகுதுரத்திலுள்ள பாப்பாமோட்டையிலிருந்து ஒருசகோதரி எழுதியகடிதமும், மிருசுவில் பாடசாலையில் படிக்கும் ஒருதமிழ் எழுதிய ஆமைக்கதையும் உங்களுக்கு அறிமுகம் செய்து வைக்கிறேன்.

அண்ணவுக்கு எழுதி அனுப்பப்படும் ஒவ்வொரு விஷயமும் பத்திரிகையில் வெளிவரும் என்று தமிழ் தங்கச்சிமார் நினைக்கக் கூடாது. என்னில் கோபிக்கும் கூடாது. சந்தர்ப்பத்துக்கு ஏற்கத் தகுதியான விஷயங்கள் வெளிவரும்.

செவிடர் சித்தங்கேணி போன்கதை மற்ற வாரம் காண்டிர்கள்.

இந்தமாதம் ஆத்துமாக்களின்மாதம் என்பதை உங்களுக்கு நினைப்பூட்டுகிறேன். சுபம்!

உங்கள் அண்புள்ள அண்ணு.

அண்ணவுக்குக் கடிதம்

அன்புசிறைக்க அன்னு அவர்களுக்கு நம்மைக்காரம் சொல்வித் தங்கச்சிமாருள் ஒருத்தியாகிய நான் மிகுந்த பணிவாகத்தெரிவித்துக்கொள்ளுவது:—

பாதுகாவலனில் வெளி வருகிற பாலர்பக்க விஷயங்களைப் பார்த்துப் பரமானங்கம் கொள்ள வாயினேன். இதுகாலவரையில் இருந்து வந்த இந்தப் பெரிய குறை நீங்கியது மன்றி ஆரம்பத்திலே எங்கள் நல்ல மேற்றி ராணி ஆண்டவர் அவர்கள் எழுதிய நல்மதிகளையும், மற்றப் பாட்டுகளையும் எங்கள் தலைமைஆசிரியர் படி ததுக்காட்டி எங்களுக்கு அதன் மட்டில் அன்பான மதிப்பை எழுப்பியும் விட்டார்கள். அத்தோடு உங்களுக்கு இக்கடிதத்தை எழுதும்படி என்னைத் தூண்டியும் விட்டார்கள்.

இன்னும் ஆசைஅண்ணு!

இந்த நல்ல முறையைத் தொடர்ந்து நடத்தி, பட்டிக்காட்டுப் பிரதேசங்களில் வசிக்கும் என்போன்ற உங்கள் இளஞ்சகோதரர்கள் எழுதிஅனுப்புக்கடிதங்களையும், கதைகளையும் வெளிப்படுத்தி எம்மை நல்ல முன்னேற்றப்பாதையில் நடத்துவதோடு பாலக்கான் யேக்கவைப் பின்பற்றி நடக்க வும் பழக்க விடுங்கள். கடைசியாகப் பாலர்களுக்குத்தைத் தவறாது படித்து வருவேணன்றும் உறுதி குறி முடிகிறேன்.

தங்கள் தங்கைச்சி

அ. ரேஷ்மலர்
பாப்பாமோட்டை

ஆகாயத்தில் பறக்க விரும்பிய ஆமை

ஆமைஒன்று ஒருங்களத்தில் வசித்து வக்கது. அது தனது வீட்டையும் சுமங்களைனுடையில் திரிவதில் அலுத்து விட்டது. அதற்கு அதன்வாழ்க்கையிற் கசப்பு ஏற்படுவிட்டது.

ஒருங்கள் அது தனது மந்தநடையில் நகர்ந்து சென்றுகொண்டிருக்கையில் விழியில் ஒருக்கழுகைச் சந்தித்தது. அதனிடத்தில் திடல் தன் குறையைச் சொல்ல விரும்பியது.

“நான் இனி ஒருங்கிழிமிழும் எனது வீட்டையும் சுமங்களைனுடையில் நகர்ந்து கொண்டிருக்க முடியாது. நானும் உன்னைப்போல் ஆகாயத்திற் பறக்க விரும்புகிறேன். எனக்கு உதவிசெய்ய வேண்டும்” என்று இருந்து கேட்டது.

கழுது:— சகோதரமே! நீ இயற்கையை மாற்றமுடியுமோ? உயரப் பறந்தாலும் ஊர்க்குருவி பருந்தாகு

பேரின் பம்

மாலீஸ், மாலை

என்ன மாலை — செபமாலை
என்ன செபம் — பத்திச்செபம்
என்ன பத்தி — தேவபத்தி
என்ன தேவன் — மேசுதேவன்
என்ன யேசு — பாலயேசு
என்ன பாலன் — மரிபாலன்
என்ன மரி — கன்னிமரி
என்ன கன்னி — நித்தக்கன்னி
என்ன நித்தம் — மோட்சம் நித்தம்
என்ன மோட்சம் — இன்பமோட்சம்
என்ன இன்மா — பேரின்பம்



குடை

வட்டம் போட்டு விரிவாயே மழையில் ஓடித் திரிவாயே எட்டுக் கம்பி இல்லாமல் எங்கும் குடைகள் நில்லாதே

* * *
வெய்மில் கண்டால் பிடிப்போமே இல்லா லிட்டால் தடிப்போமே கையில் பிடித்து நடப்போமே காட்டிக் காட்டிப் படிப்போமே

* * *
கொக்கைப் போலே உன்கழுத்து கூனி இருத்தல் அழகன்னே பக்கத் தூணில் கொழுவிடலாம் பாட்டி ஊன்றி நடந்திடலாம்

* * *
அம்மா குடைக்குக் கழுத்தில்லை அதுவும் மழைக்கு உதவாது சம்மா தூக்கித் திரியத்தான் சுகமாய் இருக்கும் பெரியோரே!

— அழுது

பம்பாய் மிட்டாஸ்

மாதவும், ரோகினியும் செம்பியன்பற்றுத் திருநாளுக்குப் போனர்கள். அவர்களின் தந்தையார் அவர்களின் கைச்செலவுக்காகத் தலைக்கு 25 சதம் கொடுத்திருந்தார். மாதவன், ரோகினியையும் இழுத்துக்கொண்டு கடைத்தெருவுக்குப் போனன். “அடிரோகினி! முதலில் உன்னிடத்தில் இருக்கிற காசைச் செலவழி; அது முடித்தபின் நான் செலவழிக்கிறேன். சம்மதமா?” என்று கேட்டான் மாதவன். “அதற்கென்ன அண்ணு; கட்டிப்போட்டு அடித்தாலென்ன, அடித்துப்போட்டுக் கட்டினாலென்ன” என்று தன்சம்மத்தைத் தெரிவித்தாள் ரோகினி.

“முதலில் ஒரு ‘கல்ட் நிங்’ அடிப்போம் வா” என்று இருவரும் ஒரு சர்பதகாரனை அண்டிப்போனர்கள். ஒர் தட்டில் டம்மர்களை வைத்து ஒர் சிவப்பு நிறத் தூண், தண்ணீர், ஜஸ்கட்டி, சினி இவற்றை ஒன்றியக்கலந்து ஒன்றில் ஒன்று மாற்றி நுரை எழும்பு அடித்தவண்ணம் “கல்ட் நிங்”, ஜஸ்கலர், “போனற் கீடையாது, பொழுது பட்டாற் கீட்டாது, ஓடிவா” என்று கத்திக்கொண்டிருந்தான் சர்பதகாரன்.

தட்டுகளும் டம்மர்களும் தெரியாது சொல்கின்ற குஞ்சங்களும், குழந்தைகளும் மொட்டத்துக்கெள்ளு இருந்தனர். தடிதுனியில் ஒரு சிவப்புநிற வள்ளு பாணியாகச் சுற்றப்பட்டிருந்தது. தோனில் தண்டாயுதம் போல், ஓர்தடியைத் தோனில் தாங்கிய ஒரு நேயம் பிரத்து வீட்டோ? இப்படித்தான் அப்பாவின் பனத்துக்கு வழிகாட்டப் போகிறான் இவன் என்று தங்கையைக் கடித்தான் மாதவன். ரோகினி தன்னிட மிருந்த 20 சதத்தையும் அந்த முடவனின் தட்டில் போட்டு விட்டான். அவ்வேளை வீசேனன் தோனில் தண்டாயுதம் போல், ஓர்தடியைத் தோனில் தாங்கிய ஒருவன் முற்பட்டான். அவனைச் சுற்றிக் குஞ்சங்களும், குழந்தைகளும் மொட்டத்துக்கெள்ளு இருந்தனர். தடிதுனியில் ஒரு சிவப்புநிற வள்ளு பாணியாகச் சுற்றப்பட்டிருந்தது.

“பம்பாய் மிட்டாஸ், அழுகிறனீளை அமத்துக்கீர மிட்டாஸ்; ஓடிவா, வீழுக்குத்துவா” என்று அவன்சத்தமிட்டுக்கொண்டு அப்பானியை றப்பர்போல் இழுத்துக்கொண்டு இருந்தான். தடியிலும், பாணியிலும் ஒரே இலையான கும்பம். கடித்த நேரத்தில் தலையைச் சொற்வான். பின் மிட்டாஸை இழுப்பான். பின் ஒரோர் தடவை மூக்கைச் சீற்றி தடியிற்புச்வான். பின் மிட்டாஸை இழுப்பான். “எப் மிட்டாஸ், இப்படிக் கொடு வேண்டாம் வா” என்று ரோகினி தன் தமையன் கையைப் பிடித்து இழுத்தான். “அண்ணு! இது சுகத்திற் கேற்றதல்ல; இதைக் குடிப்பதால் வீணுக வியாதையைத் தான் தேடிக் கொள்ளுவோம்; இது நக்கு வேண்டாம் வா” என்று ரோகினி தன் தமையன் கையைப் பிடித்து இழுத்தான். தீவிலும், பாணியிலும் ஒரே இலையான கும்பம். கடித்த நேரத்தில் தலையைச் சொற்வான். பின் மிட்டாஸ்காரன் இன்னேரும்மூலம் வீரிட்டு விட்டு ஒர்னீநாடாக்கணக்கில் இழுத்துக்கொடுத்தான்.

இந்தால்! ரோகினி, அந்த முடக்கழுதக்குத் தாரைவார்த்த 20 சதமும் இருந்தால்....?” என்று சொல்விக்கொண்டே ஒரு துண்டை ரோகினிக்கு நிட்டினால் மாதவன். “எனக்கு வேண்டாம். நீ தான் சாப்பிட்டு விட்டு வருத்தத்தையும் உத்தரி” என்று விட்டாள் ரோகினி. அடித்தாள் மாதவன் வயிற்றுவலி உபத்திரவும் பொறுக்கையாமல் கதறிக்கொண்டு இருக்கும்போது “அந்த மிட்டாஸ்குக் கொடுத்த பனத்தை அந்த ஏழை முடத்துக்குக் கொடுத்திருந்தால்...” என்று கேட்டாள் ரோகினி.

* * *
* பாலர்பக்கத்திற்கு எழுதுங்க தங்களைப் பின்வரும் விலாசத்திற்கு அனுப்பவும்:

“பாலர் பக்கம்”
மேற்றிராணியார் இல்லம்,
யாழிப்பாணம்.

